

WYŻEŁ WŁOSKI KRÓTKOWŁOSY

(Bracco Italiano)

Kraj pochodzenia: Włochy

Data publikacji obowiązującego wzorca: 27.11.1989

Użytkowanie: wyżeł.

Klasyfikacja FCI:

Grupa 7 - Wyżły.

Sekcja 1 - Wyżły kontynentalne.

Typ kontynentalny.

Próby pracy wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

Pies ten pochodzący ze starożytnych Włoch był wykorzystywany do polowań na ptactwo, ukształtował się i rozwinął z biegiem czasu; z dawnych polowań za pomocą sieci przystosował się do polowań ze strzelbą. Czternastowieczne freski niepodważalnie potwierdzają jako obecność poprzez wieki zarówno jako psa myśliwskiego jak i towarzyszącego.

WYGLĄD OGÓLNY:

Mocnej i harmonijnej budowy, trochę tęgi. Preferuje się okazy o suchych kończynach, wydatnych mięśniach i wyrazistych rysach, z wyraźnie wyrzeźbioną głową i widocznymi oczodołach, elementy, które przyczyniają się do wytwornego wyglądu tej rasy.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia jest równa lub trochę większa od wysokości w kłębie. Długość głowy jest równa 4/10 wysokości w kłębie: jej szerokość mierzona na poziomie łuków policzkowych jest mniejsza od połowy swojej długości. Czaszka i kufa jednakowej długości.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Odporny i przystosowujący się do wszystkich rodzajów polowań, poważny, posłuszny, pojętny i łatwy w tresurze.

GŁOWA:

Kanciasta i wąska na poziomie łuków policzkowych, jej długość odpowiada 4/10 wysokości kłębu; środek jej szerokości znajduje się na poziomie rysy która łączy kąty obydwu oczodołów.

Mózgoczaszka:

Czaszka: widziana z profilu ma formę bardzo otwartego łuku. Widziana z góry tworzy elipsę. Szerokość czaszki mierzona na poziomie

łuków policzkowych nie przekracza połowy długości głowy. Zauważalna przednia wypukłość i łuki brwiowe. Widoczna przednia bruzda kończąca się w połowie długości czaszki.

Przełom czołowo-nosowy (stop): mało wyraźny.

Trzewioczaszka:

Nos: pojemny; z dużymi rozwartymi nozdrzami, lekko przekracza końce fafli. Kolor: różowy mniej lub bardziej blady albo brunatny jak szata.

Kufa: prosty grzbiet nosa, albo lekko zaokrąglony. Jej długość jest równa połowie długości głowy, a jej wysokość osiąga 4/5 swej długości. Boki kufy widziane z przodu lekko zbiegają się z przodu. Broda lekko zauważalna.

Fafle: fafle górne dobrze rozwinięte, wąskie i zwisające, ale nie zwiotczałe, widziane z boku przekraczają nieznacznie szczękę. Widziane z przodu tworzą pod nosem odwrócone „V”, złączenie fafli powinno być zaznaczone, ale nie opadłe.

Uzębienie: łuki zębowe dobrze przystosowane, zęby pod kątem prostym i zgryz nożycowy. Dopuszcza się zgryz cęgowy.

Policzki: suche.

Oczy: o łagodnym i poddanym wyrazie, ani wklęsłe ani wystające. Owalne oczodoły. Powieki doskonale przykrywają gałki oczne, niedopuszczalne ektropium i entropium; tęczęwka koloru mniej lub bardziej ciemnego orzecha albo brązowe jak szata.

Uszy: poprawnie rozwinięte, ich długość pozwala im sięgnąć nosa nie będąc pociąganyymi. Ich szerokość jest przynajmniej równa połowie ich długości; wznoszą się nieznacznie; osadzone raczej z tyłu na poziomie linii policzkowych, są relatywnie ściśnięte; ucho sprężyste, końcówka zaokrąglona.

SZYJA:

Mocna, w formie ściętego stożka, o długości nie mniejszej niż 2/3 długości głowy, wyraźnie odcina się od karku. Widoczne lekkie podgardle.

TUŁÓW:

Grzbiet: podzielony na dwa odcinki: pierwszy - ukośny, idzie od kłębu do 11 kręgu piersiowego, drugi - lekko wypukły, łączy się z zadem.

Kłęb: wyraźnie zaznaczony.

Grzbiet: szerokie okolice lędźwiowe, grzbiet umięśniony, krótki i lekko wypukły.

Zad: długi (około 1/3 wysokości kłębu), szeroki i umięśniony.

Klatka piersiowa: obszerna, pojemna i dość obniżona do poziomu łokci.

Linia brzucha: prawie pozioma w części piersiowej, podnosi się w części brzusznej.

OGON:

Silny przy nasadzie, prosty, z lekką tendencją do wyszczuplania się. Kiedy pies jest w akcji, a szczególnie kiedy szuka, noszony poziomo. Skraca się go zostawiając 15-25 cm.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Bark: mocny, dobrze umięśniony, długi i ukośny, swobodny w ruchach.

Ramiona: ukośne, przy torsie.

Przedramiona: mocne, pionowe.

Śródreżcza: proporcjonalne, suche, dobrej długości i lekko ukośne.

Stopy przednie: zamknięte, owalne, palce wygięte i ściśnięte, zaopatrzone w pazury wygięte w kierunku podłoża. Są koloru białego, brunatnego lub brązowego; elastyczne i suche opuszki.

Kończyny tylne:

Uda: długie, nie rozszerzają się z góry na dół, umięśnione, proste.

Podudzia: mocne.

Stawy skokowe: szerokie.

Śródstopia: relatywnie krótkie i suche.

Stopy tylne: takie jak przednie, są wyposażone w wilcze pazury, których nieobecność nie jest wadą. Podwójne ostrogi są do przyjęcia.

CHODY:

Płaski i szybki kłus z silnym parciem tylnych kończyn; głowa podniesiona z zadartym nosem w taki sposób, że podczas polowania nos jest uniesiony powyżej linii grzbietu.

OKRYWA WŁOSOWA:

Skóra: odporna, ale elastyczna, cieńsza na głowie, gardle, pachwinach, pachach i tylnych częściach tułowia.

Sierść: krótka, ściśnięta i błyszcząca, cieńsza i krótka na głowie, uszach, przednich stronach kończyn i łapach.

Umaszczenie:

- białe,
- białe z plamami pomarańczowymi albo szarymi,
- białe z plamami ciemniejszego lub jaśniejszego brązu,
- białe nakrapiane kolorem pomarańczowym,
- białe cętkowane brązem.

Preferuje się symetryczną maskę na głowie, ale również może być jej brak.

